Η Μαρία Τζιρίτα συνομιλεί με τη Βούλα Παπατσιφλικιώτη

18.02.2017 | **Συνεντεύξεις** |
Βούλα Παπατσιφλικιώτη, Μαρία Τζιρίτα

Τα περισσότερα έργα της είναι ιστορίες βγαλμένες από την ίδια την ζωή, όπως και το τελευταίο!

Ποια ήταν η πρώτη σας επαφή με την γραφή;
Όταν ήμουν 7-8 χρονών, έγραφα ξανά τα παραμύθια που ήξερα, αλλά με διαφορετικό τέλος! Δηλαδή τα διασκεύαζα κατά κάποιο τρόπο.

Τι σημαίνει «γράφω» για σας;
Γράφω σημαίνει εκφράζομαι, εκτονώνομαι, ανακαλύπτω τον εαυτό μου και τον κόσμο, εξηγώ, κατανοώ. Και σίγουρα ηρεμώ!

Υπήρξε κάποιο πρόσωπο στην ζωή σας, το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας;
Σίγουρα οι γονείς μου, οι οποίοι διάβαζαν και οι δυο συνεχώς κι είχαμε μια τεράστια βιβλιοθήκη στο σπίτι!

Κάθε βιβλίο σας είναι ένας ύμνος για την αγάπη, σε οποιαδήποτε μορφή και αν εκφράζεται. Πιστεύετε ότι στις μέρες μας έχουμε απομακρυνθεί από την έννοια και το μεγαλείο της αγάπης;

Όσο απομακρυνόμαστε από τον Θεό, απομακρυνόμαστε κι από την αγάπη. Είναι δυο έννοιες αλληλένδετες, που αποτελούν την ουσία όλης της ζωής. Έχουμε χάσει την πίστη μας και γι' αυτό έχουμε χάσει και τον εαυτό μας κι όλες μας οι σχέσεις έχουν γίνει πιο δύσκολες.

Στο βιβλίο σας με τίτλο « Όσα η αγάπη συγχωρεί», το οποίο μόλις κυκλοφόρησε, διαπραγματεύεστε το θέμα του Αλτσχάιμερ. Ποια ήταν η πηγή της έμπνευσής σας και τι μηνύματα θέλετε να περάσετε;

Πρόκειται για μια αληθινή ιστορία που μου διηγήθηκε μέλος της εμπλεκόμενης οικογένειας και με συγκίνησε πολύ. Δεν είναι τόσο ότι θέλω να περάσω μηνύματα, όσο η ανάγκη μου να μοιραστώ μαζί σας τα συναισθήματα που ένιωσα εγώ γνωρίζοντας την ζωή αυτών των ανθρώπων, τα λάθη τους, τα πάθη τους, αλλά και την απέραντη αγάπη τους και όσα εκείνη μπορεί να συγχωρεί. Αυτή η ανάγκη μου με έσπρωξε στην συγγραφή του βιβλίου αυτού.

Έχετε συγκινηθεί με ένα βιβλίο που έχετε διαβάσει;

Συγκινούμαι πολύ εύκολα με οτιδήποτε, πόσο μάλλον με βιβλία! Θυμάμαι τον εαυτό μου να κλαίει με λυγμούς διαβάζοντας την *Πάουλα* της Ιζαμπέλ Αλιέντε!

Ποια είναι η αγαπημένη σας φράση;

Ο Θεός μας δίνει πάντα μια δεύτερη ευκαιρία. Ονομάζεται αύριο…

(από το βιβλίο μου «Ζωή από την αρχή»)

Για ποιο λόγο θα σταματούσατε να γράφετε;

Επειδή ενδεχομένως δεν θα είχα τίποτε άλλο πια να πω...

Μόλις κυκλοφόρησε!

ΟΣΑ Η ΑΓΑΠΗ ΣΥΓΧΩΡΕΙ

Εκδόσεις Ψυχογιός

Αργοστόλι 1953

Ο καταστροφικός σεισμός αναγκάζει τη Μάντη και τον Χρήστο, που αγαπιούνται από παιδιά, να πάρουν δρόμους χωριστούς, αφού εκείνος φεύγει με τον πατέρα του για τη Γερμανία. Έπειτα από μερικά χρόνια ο Χρήστος επιστρέφει και οι δυο νέοι παντρεύονται, πραγματοποιώντας το όνειρό τους.

Η Μάντη όμως, που έχει ήδη επιβαρυμένη ψυχική υγεία, πολύ σύντομα κλονίζεται σοβαρά όταν ανακαλύπτει τα μυστικά που εκείνος της κρατούσε. Φοβούμενη τις κακές γλώσσες στο νησί, παίρνει τον Νικόλα, τον εξάχρονο γιο τους, και μετακομίζει στην Αθήνα. Το ζευγάρι μένει μακριά ο ένας από τον άλλον για είκοσι ολόκληρα χρόνια, χωρίς όμως ποτέ να πάρει διαζύγιο.

Μέχρι που η Μάντη αρχίζει σταδιακά να χάνεται στα μονοπάτια του μυαλού της και τελικά διαγιγνώσκεται με πρώιμο Αλτσχάιμερ. Τότε τα πάντα θα ανατραπούν. Ο Χρήστος, η Μάντη, αλλά και ο Νικόλας θα πρέπει να ανακαλύψουν τη δύναμη της αγάπης και όσα εκείνη συγχωρεί...